

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-2S/147/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201053
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021201053.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: ChocoSuc Partner, s.r.o., so sídlom Cukrovarská 502, 075 01 Trebišov, IČO: 36 617 016, právne zastúpený: KAIFER advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Fibichova 11, 040 01 Košice, IČO: 36 861 561, proti žalovanej: Slovenská inovačná a energetická agentúra, so sídlom Bajkalská 27, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného – správy z administratívnej finančnej kontroly zo dňa 16.04.2021, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- I.
Pribeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého opatrenia

1. Na základe výzvy na predkladanie žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (kód výzvy: OPKZP-PO4-SC421-2018-46) požiadal žalobca (kód žiadosti: NFP310040W044) o poskytnutie nenávratného finančného príspevku. Žalovaná ako sprostredkovateľský orgán pre operačný program kvalita životného prostredia, konajúca v mene riadiaceho orgánu - Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „MŽP SR“) na základe Zmluvy o vykonávaní časti úloh riadiaceho orgánu sprostredkovateľským orgánom č. 21/2015/5.1 zo dňa 21.04.2015, rozhodnutím o schválení žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku č. 2020/EŠIF/3292 zo dňa 17.02.2020 rozhodla tak, že predmetnú žiadosť schválila s výškou nenávratného finančného príspevku maximálne vo výške 590.180,55 eura (ďalej len „NFP“). Celkové oprávnené výdavky projektu boli schválené vo výške 1.180.361,11 eura.

2. Dňa 02.06.2020 uzatvoril žalobca a MŽP SR v zastúpení žalovanej Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. KZP-PO4-SC421-2018/W044 (ďalej aj „Zmluva o NFP“), v zmysle ktorej sa žalovaná ako poskytovateľ zaviazala žalobcovi ako prijímateľovi poskytnúť v súlade s podmienkami bližšie uvedenými v Zmluve o NFP nenávratný finančný príspevok na projekt s názvom: „Zníženie energetickej náročnosti budovy čokoládovne DEVA“.. Zmluva o NFP bola uzatvorená podľa § 269 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa § 25 zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EŠIF“) a podľa § 20 ods. 2 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Dňa 08.07.2020 žalobca vypracoval výzvu na predkladanie ponúk týkajúcu sa projektu: „Zníženie energetickej náročnosti budovy čokoládovne DEVA“ (ďalej len „výzva“), ktorá bola spolu s podkladmi zverejnená na webovom sídle žalobcu od 31.07.2020 do 20.08.2020. Na základe zverejnenej výzvy predložili ponuky nasledovní záujemcovia: Rekob s.r.o., EBC group s.r.o., Metrostav a.s., UNIRES-Bau s.r.o., 3 energy s.r.o. a PROSPECT spol. s r.o. Dňa 18.09.2020 oznámil žalobca výsledok jednotlivým záujemcom.

4. Žiadosťou zo dňa 15.10.2020 žalobca opätovne požiadal o vykonanie ex post kontroly verejného obstarávania. Na základe vykonania administratívnej finančnej kontroly zaslala žalovaná žalobcovi Návrh správy z administratívnej finančnej kontroly č. 2020/EŠIF/27211-2 vypracovaný podľa § 22 ods. 1 zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o finančnej kontrole“) v spojení s § 3 ods. 1 písm. f) zákona o EŠIF. Žalobca voči doručenému návrhu správy podal dňa 05.01.2021 námietky podľa § 21 ods. 1 písm. b) zákona o finančnej kontrole. Žalovaná dňa 15.01.2021 vypracovala správu z administratívnej finančnej kontroly, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 25.01.2021. Reagujúc na závery obsiahnuté v správe z administratívnej finančnej kontroly žalobca zrušil svoje rozhodnutie o výsledku vyhodnotenia ponúk a opakovane vyhodnotil splnenie podmienok účasti a ponuky uchádzačov. Dňa 02.03.2021 žalobca ako objednávateľ uzavrel Zmluvu o dielo č. ZoD č. 012020 s úspešným uchádzačom, t.j. spoločnosťou UNIRES - Bau s.r.o. ako zhotoviteľom (ďalej len „Zmluva o dielo“). Zmluvné strany sa v článku XXI, bod 21.1 dohodli, že Zmluva o dielo nadobudne platnosť dňom podpísania oboma zmluvnými stranami a účinnosť nasledujúci deň po dni schválenia administratívnej finančnej kontroly verejného obstarávania zo strany poskytovateľa NFP/žalovanej, na základe ktorej bude žalobcovi umožnené financovanie jeho oprávnených výdavkov vzniknutých z realizácie Zmluvy o dielo.

5. Dňa 15.03.2021 žalobca opätovne požiadal o ex post kontrolu verejného obstarávania. Žalovaná vypracovala dňa 16.04.2021 Správu z administratívnej finančnej kontroly (ďalej len „napadnuté opatrenie“), ktorá bola žalobcovi doručená dňa 23.04.2021. Spolu so správou bol žalobcovi doručený aj prípis označený ako „Zaslanie Správy zo štandardnej ex post kontroly“ zo dňa 15.04.2021. Z obsahu napadnutého opatrenia vyplýva, že vykonanou kontrolou malo byť zistené: „porušenie princípov obstarávania, resp. porušenie pravidiel a ustanovení legislatívy SR a EÚ vzťahujúcej sa na oblasť obstarávania tovarov, služieb a stavebných prác, ktoré malo vplyv na výsledok obstarávania. Žalovaná pri výkone kontroly opakovaného vyhodnotenia splnenia podmienok účasti a vyhodnotenia ponúk identifikovala porušenie princípov obstarávania resp. nesúlad, ktoré mal vplyv na oprávnenosť príslušných výdavkov a výdavky nie je možné pripustiť do financovania.“

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

6. Žalobca podal dňa 24.06.2021 na Krajský súd v Bratislave všeobecnú správnu žalobu zo dňa 23.06.2021, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého opatrenia a jeho zrušenia. Žalobca zároveň žiadal priznať právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Dňa 24.06.2021 bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené doplnenie listinných dôkazov týkajúcich sa správnej žaloby. Žalobca označil ako žalovaných MŽP SR a žalovaných.

7. Žalobca poukázal na viacero skutočností, v prvom rade namietal, že napadnuté opatrenie vydal subjekt, ktorý na to nebol oprávnený zo zákona o finančnej kontrole. Ďalej namietal, že žalovaný vydal napadnuté opatrenie bez toho, aby ho oboznámil s jeho návrhom a poučil ho o možnosti podať námietky k zisteným nedostatkom. Podľa tvrdení žalobcu žalovaná nesprávne zistila skutkový stav ohľadom splnenia podmienok účasti a vyhodnotenia ponúk uchádzačov a následne nesprávne aplikovala príslušné právne predpisy. Žalobca zároveň dal do pozornosti, že závery uvedené v napadnutom opatrení žalovaná neodôvodnila, resp. v rozsahu odôvodnenia bez akejkoľvek výpovednej hodnoty a bez uvedenia úvah, ktoré ju viedli k vydaniu napadnutého opatrenia konštatovala nemožnosť pripustenia výdavkov do financovania.

III.

Vyjadrenie žalovanej

8. Dňa 11.10.2021 bolo Krajskému súdu v Bratislave doručené vyjadrenie žalovanej, v ktorom navrhla v prvom rade žalobu odmietnuť, pretože napadnuté opatrenie nemôže byť podľa § 7 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) predmetom súdneho prieskumu vzhľadom na to, že sa jedná o správny akt predbežnej povahy a nijakým spôsobom nezasahuje do sféry práv a oprávnených záujmov žalobcu. V druhej časti vyjadrenia pre prípad súdneho prieskumu zotrvala na neopodstatnenosti žaloby, pretože napadnuté rozhodnutie vydal orgán verejnej správy, ktorý na to bol oprávnený podľa zákona o EŠIF a zákona o finančnej kontrole. Žalovaná ďalej poukázala na metodický pokyn MP CKO č. 12, ktorý bol základným riadiacim dokumentom. V závere napadnutého opatrenia boli uvedené zistenia porušenia princípov obstarávania a žalovaná trvala na tom, že skutkový stav bol zistený správne a preukázateľne došlo k porušeniu základných princípov verejného obstarávania uvedených v MP CKO č. 12. Podľa tvrdenia žalovanej napadnuté opatrenie bolo zrozumiteľné a riadne odôvodnené a malo oporu v administratívnom spise. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhla žalobu zamietnuť.

IV.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

9. Správny súd v Bratislave v prvom rade uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) sa okrem iného zriadil aj Správny súd v Bratislave. § 3 ods. 1 Zákona o správnych súdoch uvádza, že správne súdy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 bola náhodným výberom pridelená senátu 4S a je vedená pod sp. zn.: BA-2S/147/2021. Na základe dodatku č. 4/2024 k rozvrhu práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 účinného od 21.05.2024, senát 4S koná a rozhoduje v zložení predsedníčka senátu JUDr. Lucia Tóth a členovia senátu Mgr. Milada Artnerová a JUDr. Martin Hraboš.

10. Podľa § 493e zák. č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

11. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP, opatrením orgánu verejnej správy je správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 6 ods. 2 SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o

- a) správnych žalobách,
- b) správnych žalobách vo veciach správneho trestania,
- c) správnych žalobách v sociálnych veciach,
- d) správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia,
- e) žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy,
- f) žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy,
- g) žalobách vo volebných veciach,
- h) žalobách vo veciach územnej samosprávy,
- i) žalobách vo veciach politických práv,

- j) kompetenčných žalobách,
- k) návrhoch v iných veciach.

15. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

16. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

17. Uznesením vlády Slovenskej republiky č. 175 zo dňa 16. apríla 2014 bola žalovaná určená v súlade s § 4 písm. a) bod 2 zákona o EŠIF ako sprostredkovateľský orgán pre operačný program Kvalita životného prostredia. MŽP SR ako riadiaci orgán na základe zmluvy o vykonávaní časti úloh riadiaceho orgánu sprostredkovateľským orgánom č. 21/2015/5.1 zo dňa 21.04.2015 udelilo plnomocenstvo žalovanej ako sprostredkovateľskému orgánu na výkon časti úloh riadiaceho orgánu v rozsahu definovanom v článku 3 zmluvy, ktorá zakladá právny vzťah zastúpenia a predstavuje dohodu medzi zmluvnými stranami o plnomocenstve. Z uvedeného dôvodu súd ďalej konal iba so žalovanou.

18. Správny súd primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj spôsobilý predmet súdneho prieskumu, t.j. rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených záujmov a povinností dotknutého subjektu alebo sa ich priamo dotýka.

19. V správnom súdnictve je právo na prístup k správne súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP). Z prieskumu v rámci správneho súdnictva sú (okrem iných) vylúčené také úkony orgánov verejnej správy, ktoré sú svojou povahou predbežné, procesné, či poriadkové, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

20. Na úkony orgánu verejnej správy pri výkone kontrolných oprávnení (kontrola, dohľad či dozor) a na ich hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve nazerá najmä ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, nie sú rozhodnutiami orgánu verejnej správy ani opatreniami, ktoré by v tomto štádiu konania zakladali, menili alebo rušili práva a povinnosti žalobcu, resp. sa dotýkali jeho práv, právom chránených záujmov a povinností (§ 3 ods. 1 písm. b/, písm. c/ SSP), a preto nepodliehajú súdne prieskumu (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžo/48/2016 zo dňa 28.02.2017, sp. zn. 10Sžfk/65/2018 zo dňa 25.09.2019).

21. Predmetom súdneho prieskumu vo veci podanej správnej žaloby je napadnuté opatrenie – správa z administratívnej finančnej kontroly, v ktorej bolo skonštatované, že žalobca porušil princípy verejného obstarávania, čo malo vplyv na oprávnenosť čerpania príslušných výdavkov a z uvedeného dôvodu nebolo možné tieto výdavky pripustiť do financovania.

22. Podľa názoru správneho súdu správa z administratívnej finančnej kontroly nie je opatrením podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. Správu z administratívnej finančnej kontroly možno považovať za opatrenie orgánu verejnej správy sui generis, ktoré však podľa názoru správneho súdu nezakladá, nemení, neruší, ani nedeklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu, ani sa ich priamo nedotýka. V tomto štádiu konania ide o opatrenie predbežnej povahy, ktoré samo o sebe nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu v oblasti verejnej správy, pretože slúži len ako prípadný podklad pre ďalší postup orgánov verejnej správy. Z výsledkov napadnutého opatrenia - správy z administratívnej finančnej kontroly ako takej priamo nevyplýva zánik práva žalobcu na poskytnutie NFP, ktorý mu mal byť poskytnutý žalovanou v zmysle zmluvy o NFP. V uvedenom správny súd súhlasí s tvrdením žalovanej, že napadnuté opatrenie nepodlieha súdne prieskumu v správnom súdnictve, a preto je nutné žalobu odmietnuť.

23. Správny súd považuje za dôležité zdôrazniť, že NFP mal byť poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o NFP uzatvorenej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorá mala charakter relatívneho

obchodu a spadá svojou povahou do súkromného práva. Povinnosť uzatvoriť s prijímateľom zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka upravoval § 25 ods. 1 zákona o EŠIF. Ako vyplýva zo znenia § 25 zákona o EŠIF, ako aj dôvodovej správy k uvedenému zákonu, skutočné poskytovanie príspevku je vždy viazané na splnenie podmienok prijímateľom dohodnutých v zmluve. Samotným vznikom právneho nároku nie je garantované reálne uhradenie zazmluvnenej výšky príspevku, pretože takéto uhradenie je viazané na splnenie podmienok dohodnutých v zmluve.

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako aj krajské sudy sa vo svojich rozhodnutiach už viackrát zaoberali charakterom zmluvných vzťahov vyplývajúcich zo zmlúv o NFP. Správny súd na tomto mieste predovšetkým poukazuje na rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžf/118/2013 zo dňa 01.07.2014, kde súd skonštatoval, že okamihom uzavretia zmluvy o poskytnutí NFP nadobudol vzťah medzi žalobcom a žalovaným súkromnoprávny charakter a prípadne nároky z neho je možné uplatňovať v civilnom konaní a nie prostredníctvom správneho súdnictva. Uvedené rozhodnutie prešlo aj testom ústavnosti, keď Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodnutím II. ÚS/219/2015 zo dňa 01.04.2015 odmietol sťažnosť žalobcu ako zjavne neopodstatnenú. Obdobný názor o súkromnoprávnom charaktere záväzkového vzťahu vyplývajúceho zo zmlúv o NFP konštatoval napr. NS SR v uznesení sp. zn. 2Obdo/36/2023 zo dňa 30.11.2023, NSS SR v uznesení sp. zn. 5Sfk/72/2022 zo dňa 26.10.2022, NSS SR v uznesení 5Sfk/101/2022 zo dňa 28.02.2023, Krajský súd Košice v rozsudku sp. zn. 3Cob/192/2023 zo dňa 28.03.2024. Žalobca tak mal zabezpečený prístup k súdu v tejto fáze posudzovania jeho vzťahu so žalovaným, v ktorej sa reálne o nárokoch, ktoré vznikli pri poskytovaní NFP, rozhoduje.

25. Správny súd sa oboznámil s obsahom Zmluvy o NFP, ako aj znením Všeobecných zmluvných podmienok (ďalej len „VZP“). V Zmluve o NFP si zmluvné strany, žalobca a žalovaná, veľmi rozsiahlym spôsobom dohodli určitý spôsob financovania, podmienky poskytnutia NFP, kontrolu dodržiavania princípov verejného obstarávania, ako aj definíciu podstatného porušenia zmluvy, dôvody pre odstúpenie a ďalšie podmienky. V bode 7.7. zmluvy o NFP sa zmluvné strany vyslovne dohodli na nasledovnom: „ak záväzkový vzťah vyplývajúci zo Zmluvy o NFP medzi poskytovateľom/žalovanou a prijímateľom/žalobcom, s ohľadom na ich právne postavenie, nespadá pod vzťahy uvedené v § 261 Obchodného zákonníka, zmluvné strany vykonali voľbu práva podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka a výslovne súhlasia, že ich záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o poskytnutí NFP sa bude riadiť Obchodným zákonníkom tak, ako to vyplýva zo záhlavia označenia Zmluvy o NFP na úvodnej strane. Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o poskytnutí NFP, vrátane sporov o jej platnosti, výklad alebo ukončenie, zmluvné strany prednostne riešia využitím Obchodného zákonníka a ďalej pravidiel a zákonov uvedených v článku 3 odseky 3.3 a 3.6 zmluvy. V prípade, že sa vzájomné spory zmluvných strán vzniknuté v súvislosti s plnením záväzkov podľa Zmluvy o NFP alebo v súvislosti s ňou nevyriešia, zmluvné strany budú všetky spory vzniknuté zo Zmluvy o NFP, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo ukončenie, riešiť na miestne a vecne príslušnom súde SR podľa právneho poriadku SR...“

26. V bode 5.2 písm. b) Zmluvy o NFP sa zmluvné strany dohodli, že žalovaná nebude povinná poskytnúť plnenie podľa Zmluvy o NFP dovtedy, kým jej žalobca nepreukáže spôsobom požadovaným žalovaným, zrealizovanie obstarávania tovaru, služieb a stavebných prác, podľa podmienok určených žalovanou a stanovených v právnych dokumentoch, ak sa na jeho prípad nevzťahuje obstarávaní, pričom žalobca výslovne súhlasil s tým, že bude postupovať spôsobom stanoveným zákonom o verejnom obstarávaní, inými uplatniteľnými právnymi predpismi SR/právnymi aktmi EÚ a právnymi dokumentmi, ktoré na jeho vykonanie môže vydať žalovaná.

27. Podľa bodu 14 písm. d) VZP bol poskytovateľ/žalovaná v závislosti od typu finančnej kontroly v rámci jej záverov oprávnený nepripustiť výdavky vzniknuté z obstarávania služieb, tovarov a stavebných prác do financovania v celej výške, resp. bola oprávnená vyzvať žalobcu na opakovanie procesu obstarávania služieb, tovarov a stavebných prác. Podľa článku 9 VZP – ukončenie zmluvy – v bode 4 bolo dohodnuté, že žalobca aj žalovaná mohli odstúpiť od zmluvy v prípadoch podstatného aj nepodstatného porušenia zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že pre odstúpenie od Zmluvy o NFP platia všeobecné ustanovenia Obchodného zákonníka o odstúpení od zmluvy (§ 344 a nasl. Obchodného zákonníka), ak v zmluve o NFP nebolo dohodnuté inak. Podľa článku 9, bod 4, písm. b) ods. ix sa na účely zmluvy o poskytnutí NFP za podstatné porušenie zmluvy o NFP zo strany žalobcu považovalo porušenie záväzkov týkajúcich sa obstarania tovarov, služieb a prác v rámci projektu spôsobom a za podmienok uvedených vo výzve, v Zmluve o NFP, v zákone o verejnom obstarávaní alebo v právnych dokumentoch, ktoré boli vydané na

vykonanie verejného obstarávania alebo iného postupu obstarávania zo strany orgánov zapojených do riadenia, auditu a kontroly EŠIF vrátane finančného riadenia, alebo boli zverejnené, ak nedôjde k aplikácii postupu podľa § 41 alebo § 41a zákona o EŠIF

28. Správny súd s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným mal po uzavretí Zmluvy o NFP súkromnoprávny charakter majúci základ v záväzkovom vzťahu, žalovaná v ňom nevystupovala ako orgán verejnej správy, ale ako druhá zmluvná strana obchodnoprávneho záväzkového vzťahu. Napadnuté opatrenie predstavuje iba zhodnotenie splnenia zmluvných podmienok, pričom ich nesplnenie znamenalo, že žalobcovi nevznikol nárok na poskytnutie NFP a žalovanej poskytlo právo odstúpiť od Zmluvy o NFP. Z vyjadrenia zástupcu žalovanej na pojednávaní dňa 25.09.2024 vyplynulo, že takáto doposiaľ skutočnosť nenastala, a teda Zmluva o NFP je stále uzavretá. Posúdiť splnenie zmluvných podmienok s ohľadom na závery správy z administratívnej finančnej kontroly je úlohou civilného súdu. Na tomto mieste je ale potrebné opätovne pripomenúť, že civilný súd nebude viazaný napadnutými aktami a bude ich vyhodnocovať ako dôkaz (obdobne uznesenie NSS SR sp. zn. 5Sfk/72/2022), pričom si sám posúdi otázky, či súkromnoprávny nárok daný je, alebo nie je.

29. Správny súd na základe vyššie uvedených skutočností konštatuje, že neboli naplnené podmienky na preskúmanie protokolu v rámci správneho súdnictva a s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu odmietol ako neprípustnú. Z uvedeného dôvodu sa ďalšími žalobnými námietkami nezaoberal.

30. O náhrade trov konania rozhodol správny súd s odkazom na § 170 písm. a) SSP, tak že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

31. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).